

УДК 687.4.016

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ ПРОЕКТУВАННЯ ГОЛОВНИХ УБОРІВ НА ОСНОВІ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Студ. І.В. Торак, гр. МгШМК-2-16,
Науковий керівник доц. М.С. Винничук
Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Мета наукового дослідження – удосконалення процесу проектування головних уборів на основі сучасних інформаційних технологій.

Завдання: визначити взаємодію форми одягу та головного убору; провести аналіз матеріалів та способів виготовлення головних уборів; дослідити методики конструювання головних уборів з метою удосконалення конструкцій шитих головних уборів для жінок; визначити вимоги споживачів щодо проектування жіночих головних уборів.

Об'єкт дослідження – процес проектування жіночих головних уборів.

Методи та засоби дослідження. Поставлені завдання вирішувалися з використанням комплексу методів: літературно-аналітичний, метод системного підходу до проектування головних уборів, статистичний метод збору інформації.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Полягає у визначенні впливу головного убору на сприйняття форми голови та обличчя, дослідженні основних принципів формоутворення головних уборів в системі «костюм», аналізі систем автоматизованого проектування одягу та побудові базової конструкції головного убору.

Результати дослідження. Співвідношення об'ємів одягу і головного убору, розвиток їх в просторі, знаходиться в обернено пропорційній залежності. При збільшенні загальної маси головного убору плечовий пояс прагне до свого природного стану, а іноді візуально зменшується за допомогою конструктивних ліній. І навпаки, активне розширення і наповнення плечового пояса вимагають легкого, мініатюрного головного убору (рис. 1).

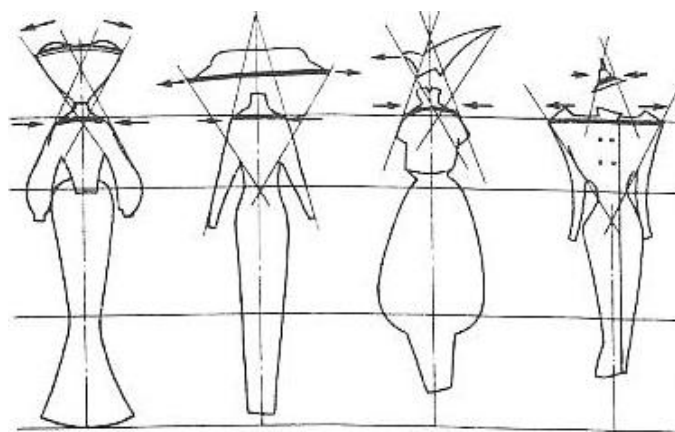

Рисунок 1 – Взаємодія форм і ліній головних уборів

При визначенні форми головного убору можна простежити такий взаємозв'язок: головний убір – форма голови – форма обличчя.

**Сучасні матеріали і технології виробництва виробів
широкого вжитку та спеціального призначення**
Ергономіка і проектування одягу

Для проектування гармонійних головних уборів у системі «костюм» визначені основні принципи їх формоутворення:

- тотожності (виріб повторює об'єм голови);
- нюансу (вибір за об'ємом дещо більший або менший об'єму голови);
- контрасту (виріб за об'ємом суттєво відрізняється від об'єму голови).

Оскільки, головний убір суттєво впливає на сприйняття форми голови та обличчя, людям з різними формами обличчя рекомендуються різні форми головних уборів. Також, при проектуванні головного убору треба враховувати особливості рис обличчя (форма носа, розміщення і форма очей, величина вух). Виходячи з цього, при проектуванні головних уборів необхідно застосовувати зорові ілюзії, за допомогою яких можна досягати змін у сприйнятті об'єму, форми, величини.

Наступним етапом досліджень став аналіз значної кількості існуючих методик проектування головних уборів, який показав, що вони відрізняються видами робіт, структурою формул і послідовністю побудови креслень деталей виробів, а також не мають єдиної системи прибавок і припусків. Основними методами отримання конструкції та креслеників деталей є розрахунково-графічний, муляжний, розрахунковий тощо. Найбільш поширеними розрахунково-графічними методиками конструювання головних уборів є методики Н.А. Заморської і Л.Б. Ритвінської, обидві методики для побудови конструкції пропонують використовувати лише одну розмірну ознаку Огол і прибавку до неї, що дорівнює $0,5 \div 1,0$ см.

Вивчення та застосування систем автоматизованого проектування (САПР) сьогодні є актуальним в усіх сферах виробництва, так само, як і в легкій промисловості. Сучасні САПР одягу пропонують великий набір функцій і можливостей та забезпечують автоматизоване виконання всіх етапів проектування швейного виробу, в тому числі і головних уборів, починаючи зі створення ескізу за допомогою графічних редакторів і закінчуючи одяганням віртуального виробу на електронний манекен.

В роботі використано САПР JULIVI для побудови базової конструкції головного убору, що складається з чотирьох клинів. У комп'ютерній програмі реалізовано алгоритм побудови креслення деталей конструкції головного убору.

Висновки. Результатом дослідження є визначена взаємодія форми одягу та головного убору, досліджено взаємозв'язок: головний убір – форма голови – форма обличчя. Виявлені основні принципи формоутворення головних уборів в системі «костюм». Проведено аналіз методик конструювання головних уборів та систем автоматизованого проектування одягу для побудови базової конструкції головного убору, реалізовано алгоритм побудови креслення деталей конструкції головного убору.

Ключові слова. Головні убори, методики проектування, САПР, система «костюм».

ЛІТЕРАТУРА:

- 1 Ергономіка і дизайн. Проектування сучасних видів одягу: Навчальний посібник / М.В. Колосніченко, Л.І. Зубкова, К.Л. Пашкевич, Н.В. Остапенко та ін. – К.: ПП «НВЦ Профі», 2014. – 386 с.
- 2 Замойская Н.Я. Головные уборы / Н.Я. Замойская – М.: Народное творчество, 2002. – 104 с.
- 3 Медведева Т.В. Художественное конструирование одежды: Учеб. Пособие./ Т.В. Медведева – М.: ФОРУМ: ИНФРА – 2005. – 408 с.
- 4 Васильєва О.С. Удосконалення дизайн-проектування головних уборів: дисертація канд. техн. наук: 18.02.16 / Київський національний університет технологій та дизайну / Васильєва Олена Сергіївна. – Київ, 2016 – 205с.